

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Felișcan Victor în interesele părții vătămate SRL „Alvire-Sor”, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Soroca, sediul Central din 26 octombrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

***Morari Liviu** xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.10.2016 – 26.10.2018:

Instanța de apel: 22.11.2018 – 06.11.2019;

Instanța de recurs: 22.01.2020 – 20.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Soroca, sediul Central din 26 octombrie 2018, Morari Liviu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27,186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 u.c., ceea ce constituie 16 000 lei.

Procesul penal în baza art.361 alin.(1) Cod penal, a fost încetat pe motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, cu liberarea lui Morari Liviu de răspundere penală.

Corpurile delictive: certificatul nr.190 din 20.07.2015, eliberat de Primăria comunei s. Regina Maria r-nul Soroca s-a dispus a fi păstrate la cauza penală, iar 580 kg., de mere s-a dispus a fi lăsate în proprietatea reprezentatului victimei Mânzat Vitalie Alexandr.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Morari Liviu xxxxx la 31.07.2015, aproximativ la orele 12.00, având scopul de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este observat de proprietar, a pătruns cu automobilul personal de model Mercedes-Benz cu numerele de înmatriculare xxxxx, în livada de mere din satul Regina Maria raionul Soroca, care este arendată de către cet. Mînzat Vitalie, de unde a sustras și însușit pe ascuns, fiind ajutat de mai multe persoane, care erau duse în eroare că livada i-ar aparține lui, 580 kg., de mere la prețul de 2 lei pentru un kg., în sumă totală de 1 160 lei, cauzând astfel părții vătămate o pagubă materială considerabilă, însă din motive independente de voința sa, ultimul nu a avut posibilitatea de a dispune de bunurile sustrate, întrucât a fost observat de partea vătămată care a anunțat poliția.

Tot el, la 20.07.2015, intenționat, urmărind scopul de a-și perfectă certificate de inofensivitate pentru realizarea merelor, a prezentat la Direcția Regională pentru Siguranța Alimentelor Soroca, certificatul cu numărul 190, eliberat la 20.07.2015, de către primarul comunei Regina Maria raionul Soroca, Tabîrță Vasile, care conținea date false precum că el este deținător de livadă cu suprafața de 1,52 ha. în satul Regina Maria raionul Soroca, fapt care nu corespunde realității, deoarece acesta nu dispune de așa livadă. Ca urmare a folosirii certificatului fals menționat supra, pe numele său au fost eliberate certificatele de inofensivitate cu numerele 103 și 112 din 20 și respectiv 29 iulie 2015, astfel obținând dreptul de a realiza merele către întreprinderea S.A. „Alfa Nistru”, în rezultat obținând un profit de 35 057,17 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Reprezentantul părții vătămate SRL „Alvire Sor”, Mînzat Vitalie, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță prin care lui Morari Liviu să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de privațiune de libertate, cu dispunerea încasării de la Morari Liviu în contul părții vătămate SRL „Alvire Sor” a cheltuielilor de judecată suportate de către SRL „Alvire Sor” în mărime de 15105 lei compuse din 10 000 lei cheltuieli pentru asistența juridică avocatului I. Ermurachi, cheltuieli de transport în mărime de 5 105 lei, și a sumei de 1160 lei contravaloarea a celor 580 kg de mere.

În motivarea apelului au fost invocate următoarele argumente:

- în cadrul susținerilor verbale partea vătămată a solicitat încasarea de la inculpatul Morari Liviu a cheltuielilor de judecată suportate de către SRL „Alvire Sor” în mărime de 12 605 lei compuse din 7 500 lei cheltuieli pentru asistența juridică avocatului I. Ermurachi, cheltuieli de transport în mărime de 5 105 lei, însă instanța de fond nu s-a pronunțat privitor la încasarea acestor cheltuielile judiciare;

- prin sentință s-a dispus lăsarea a 580 kg. de mere (corp delict) în proprietatea reprezentatului victimei Mînzat Vitalie, însă cu faptul dat partea vătămată nu a fost de acord, deoarece cantitatea de mere sus indicată i-a fost transmisă la păstrare, dar nu transmisă în folosință. Peste circa o săptămână a fost informat că merele au fost alterate

puternic, iar Adrian Liulca i-a comunicat că urmează să întocmească un act ce confirmă alterarea merilor și să-l transmită lui, fapt ce el a și făcut. Din ce considerente acel act lipsește la materialele dosarului nu cunoaște. Din aceste considerente urmează ca contravaloarea a 580 kg de mere sustrase de către Morari Liviu, ce constituia la acel moment suma de 1 160 lei, să fie încasată de la inculpatul Morari Liviu, în favoarea SRL „Alvire Sor”;

- pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) este o pedeapsă prea blândă din considerentele că una din sursele de existență a lui Morari Liviu este activitatea lui criminală, într-o perioadă scurtă de timp de două ori a fost pus sub învinuire de comiterea furturilor de bunuri (a se vedea forma 246 din prezenta cauză penală și copiile hotărârilor pe aceste cauze) și nu cum se menționează în sentință - că inculpatul pentru prima dată se află în conflict cu legislația penală;

- acțiunile lui Morari Liviu incorect au fost calificate în baza art.27,186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, or, acțiunile lui Morari Liviu pe perioada de timp 20.07.2015 până la 01.09.2015, privitor la sustragerea de mere în cantitate de 27 990 kg cu costul de 3 lei pentru un kg în sumă de totală de 83 mii 970 lei din livada arendată și prelucrată de SRL „Alvire Sor”, urmau a fi calificate ca componentă de infracțiune prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), d) Codul penal. Acțiunile inculpatului din 31.07.2015, urmau a fi calificate ca componentă de infracțiune prevăzută de art.art,27, 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, iar din 23.08.2015, privitor la sustragerea în mod deschis a circa 600 kg de mere cu prețul de 3 lei kg. în sumă totală de 1 800 lei, urmau a fi calificate conform art.187 alin.(1) din Codul penal;

- instanța de fond nu s-a expus în privința documentelor pe care le-a dat citire în ședința de judecată ce se referă la epizodul din 23.08.2015 și anume în privința: plângerii depuse de V. Mînzat înregistrată la IP Soroca sub nr.718 (f.d.2 vol. II), cererea lui V. Mînzat despre sustragerea în mod deschis a merilor de către Liviu Morari, (f.d.4 vol. 2); procesului de cercetare la fața locului cu fototabelul anexă, prin care s-a constatat că între rândurile 4 și rândul cinci a livezii sunt urme de roți de automobil, cu lățimea de 175 cm, iarba este călcată, pomii sunt de soi spartan, merele sânt culese (f.d.6-12); procesului verbal de cercetare la fața locului cu schema cadastrală anexată, prin care s-a constatat, că terenul examinat are nr. cadastral 7843103255, aparține lui Tanas Viorica, pe el sunt plantați pomi de mere de soi „spartan” sunt prezente urme de automobil, merele culese (f.d.18-20); proceselor verbale de cercetare a microbuzului de model „Mercedes”, aflat la poarta de intrare a SA „Alfa Nistru” la volanul căruia se afla L. Morari și în microbuz se aflau 24 saci plini cu mere de soi „spartan” (f.d.13-16), a informației parvenită de la SA „Alfa Nistru” referitor la faptul că cantitatea totală de mere care a fost realizate lor de către Morari Liviu pe perioada 20.07.2015-01.09.2015 este de 27 990 kg.

3.2 Inculpatul Morari Liviu, care a solicitat casarea sentinței și adoptare unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care să fie achitat, deoarece

vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 186 alin.(2) lit. b), d) și art.361 alin.(1) Cod penal nu și-a găsit confirmarea.

A menționat că partea acuzării nu a prezentat probe instanței de judecată, iar instanța l-a recunoscut vinovat în baza declarațiilor martorilor Creciun Ana, Damir Oleg, inspectori superiori la Direcția Fitosanitară, Șutchevici Maria, secretara consiliului comunal al satului Regina Maria, Nastas Radu, inginer funciar în s. Regina Maria, Rusnac Natalia contabil-șef la primăria din s. Regina Maria, Tăbîrță Vasile, primarul satului Regina Maria, care fiind audiați în instanța de judecată, au confirmat nevinovăția lui, iar instanța incorect a interpretat declarațiile lor, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunilor înscrise în sentință,

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, apelul inculpatului Morari Liviu a fost respins.

Apelul declarat de către reprezentantul SRL „Alvire-Sor”, Mînzat Vitalie, a fost admis, casată parțial sentința în latura civilă fiind pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care au fost admise cerințele înaintate de partea vătămată SRL „Alvire-Sor” și s-a dispus încasarea de la inculpatul Morari Liviu în beneficiul SRL „Alvire-Sor” a cheltuielilor judiciare pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 10 000 (zece mii) lei.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludenței probelor administrate în prezenta cauză penală, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute art.27, 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal adică - *tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-au produs efectul* și a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, caracterizată prin semnele - *deținerea și folosirea documentelor oficiale care acordă drepturi*.

Instanța de apel a menționat, că temei de a pune la îndoială declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor audiați, precum și înscrisurile cercetate, nu s-au stabilit, mai ales că martorii, care au dat declarații au fost preîntâmpinați pentru răspunderea penală, pentru darea de declarații false și au dat declarații sub jurământ.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate de inculpat în apelul declarat, instanța de apel a reținut că instanța de fond a constatat și a apreciat just circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, la care s-a făcut referire, probele administrate pe caz, demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor înscrise.

Instanța de apel a menționat, că argumentele invocate de către inculpat nu pot fi reținute, or, acestea sunt bazate în special pe critica modului în care instanța de fond a apreciat probele și circumstanțele cauzei, fără însă a invoca argumente de natură să ducă la combaterea circumstanțelor stabilite de instanța de fond privind dovedirea vinei inculpatului.

Probele cercetate în cumul, confirmă pe deplin vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond, iar temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus în apel nu sunt, apelul declarat este contradictoriu circumstanțelor stabilite pe cauză, de fapt fiind o relatare a celor întâmplate în versiunea autorului apelului, care se contrazice total cu probele cercetate pe caz.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a menționat că pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite (infracțiunile fac parte din categoria celor ușoare și celor mai puțin grave), de persoana inculpatului Morari Liviu, nu este la prima abatere de la lege, se caracterizează satisfăcător, de faptul că careva circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante nu au fost stabilite, de personalitatea inculpatului Morari Liviu, de atitudinea lui față de cele săvârșite, de faptul că pentru prima dată se află în conflict cu legislația penală, de comportamentul inculpatului în instanța de judecată precum și de faptele săvârșite și just a constatat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

La fel, instanța de apel a menționat că este justă concluzia instanței de fond prin care a dispus încetarea procesului penal în baza art.361 alin.(1) Cod penal și liberarea inculpatului de la răspundere penală, pe motivul termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că apelantul a solicitat încasarea de la Morari Liviu în contul SRL „Alvire Sor” a cheltuielilor de judecată suportate în mărime de 15105 lei compuse din 10 000 lei cheltuieli pentru asistență juridică avocatului I. Ermurachi, cheltuieli de transport în mărime de 5 105 lei (150 lei - 25 de ședințe de judecată)+(150 lei-9ori) deplasări la urmărirea penală, procuratură) reieșind din a câte 150 lei pentru fiecare deplasare a reprezentantului legal SRL „Alvire Sor”, Mînzat Vitalie și avocatului și încasarea de la Morari Liviu în contul părții vătămate SRL „Alvire Sor” a sumei de 1 160 lei contravaloarea 580 kg. de mere sustrate de el la 31.07.2015, însă în sensul invocat, au fost anexate doar înscrisuri ce confirmă suportarea cheltuielilor judiciare pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 10 000 lei.

Reprezentantul părții vătămate a prezentat bonuri de plată ce demonstrează suportarea cheltuielilor de asistență juridică de către SRL „Alvire Sor” în sumă de 10 000 lei (f.d.239-240 vol. III, f.d.38 vol. IV), fiind asistat de către avocatul Ermurachi Igor. Astfel, la materialele cauzei penale este anexat ordinul de plată a cheltuielilor în sumă de 2500 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.859 din 08.11.2018, fiind indicat plătitor SRL „Alvire Sor” și beneficiar Igor Ermurachi (f.d.38 vol. IV), la fel a

fost prezentat bonul de plată seria YL nr.037202 din 11.02.2016, a cheltuielilor în sumă de 2500 lei pentru prestarea serviciilor juridice cet. Mînzat Vitalie pe cauza penală nr.2015320514 și ordinul de plată nr.85 din 03.03.3017, a cheltuielilor în sumă de 5 000 lei pentru acordarea asistenței juridice în cauză, fiind solicitată compensarea acestor cheltuieli în favoarea părții interesate, în sumă totală de 10 000 lei.

Ținând cont de cele reținute, instanța de apel a conchis că apelul declarat de reprezentantul SRL „Alvire Sor”, Mînzat Vitalie urmează a fi admis doar în latura civilă și doar în partea încasării de la inculpat a sumei de 10 000 lei cheltuieli de asistență juridică de la inculpat.

Referitor la solicitările privind restituirea cheltuielilor de transport, instanța de apel a menționat că apelantul nu a prezentat careva înscrisuri, argumentele fiind declarative.

La fel, au fost respinse și afirmațiile cu privire la încasarea de la inculpat a sumei de 1 160 lei contravaloarea a 580 kg de mere sustrase, or, din materialele cauzei rezultă că Mînzat Vitalie a primit prin recipisă din 31.07.2015, semnată de Mînzat Vitalie de la colaboratorii de politie 580 kg mere (f.d.174 vol. I), fapt confirmat și prin ordonanța din 03.08.2015 de recunoaștere și lăsare la păstrare lui Mînzat Vitalie a 20 saci cu mere, deoarece invocarea precum că merele s-au alterat este pur declarativă, cu toate că s-a indicat întocmirea unui act, care însă nu a fost prezentat instanței

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Felișcan Victor în interesele părții vătămate SRL „Alvire Sor”, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.pct.6) 10) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră.

În susținerea recursului declarat au fost formulate următoarele argumente:

- inculpatul Morari Liviu a fost absolvit de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute în art.361 alin.(1) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție, fiind scutit doar de sancțiunea penală, însă vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin.

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina nici la etapa urmăririi penale și nici în prima instanță, nu a făcut nici un efort să recupereze prejudicial cauzat părții vătămate nici după adoptarea deciziei instanței de apel;

- sentința primei instanțe este absolut contradictorie în motivarea sa, deoarece prima instanță menționează că a stabilit pedeapsa ținând cont de (1) personalitatea inculpatului Morari Liviu și (2) atitudinea lui față de cele săvârșite;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au verificat minuțios faptul că Morari Liviu la o distanță de timp a însușit în mod deschis bunurile SRL "Alvire-Sor", fapte descrise în plângerile depuse la organele de drept, în cadrul ședințelor primei instanțe și în instanța de apel;

- valoarea prejudiciului cauzat părții vătămate de către Morari Liviu prin sustragerea merelor este altul decât cel stabilit de instanța de apel și menționat în pag.25 din decizia integrală;

- instanța de apel a ignorat argumentele expuse de partea vătămată precum că merele transmise spre păstrare părții vătămate au fost recunoscute ca corpuri delictive, nu putea fi dispuse de proprietar spre vânzare până la clarificarea de OUP, sânt bunuri ușor alterabile și ținând cont de perioada când au fost ridicate - luna iulie, când temperatura aerului depășește 30 grade C°, doar păstrarea merelor la frigider putea nealterarea lor. Astfel, instanța de apel eronat a respins solicitarea de încasare de la inculpat a sumei de 1 160 lei, dar și a sustragerii integrale de peste 20 tone de mere declarate și susținute de partea vătămată în ședința instanței de apel.

5.1. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele invocate sunt vădit neîntemeiate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, se constată, că avocatul Felișcan Victor în interesele părții vătămate SRL „Alvire-Sor, critică decizia instanței de apel sub aspectul pct.6), 10) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din sumarul recursului examinat, Colegiul penal atestă, că de fapt recurentul se focusează pe motivarea insuficientă a individualizării pedepsei penale, considerând că instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea blândă, fără o argumentare justificată.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal constată, că astfel de eroare de drept nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, deoarece aceleași argumente au fost invocate și în cererea de apel și asupra lor instanța de apel s-a expus în mod motivat, soluție pe care instanța de recurs ordinar o susține și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Așadar, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului, care critică soluția instanței de apel sub aspectul blândeții pedepsei aplicate inculpatului, or, instanța de apel judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, corect ajungând la concluzia menținerii sentinței în partea individualizării pedepsei penale, potrivit căreia procesul penal în baza art.361 alin.(1) Cod penal a fost încetat, inculpatul fiind liberat de răspundere penală pe motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, iar în baza art.27, 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 u.c.

Colegiul penal reiterează, că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În contextul dat, Colegiul penal reține că instanța de fond a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt gravitatea și caracterul

prejudiciabil al faptei penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul recunoașterii vinei.

Nu în ultimul rând, instanța de fond a notificat și datele referitor la personalitatea inculpatului Morari Liviu, caracteristica pozitivă, anterior nu a fost condamnat, nu prezintă pericol pentru societate, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, considerând justificat că scopul pedepsei aplicate în privința acestuia, poate fi atins prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 800 u.c.

Totodată, Colegiul penal reține că infracțiunea comisă de inculpatul Morari Liviu prevăzută de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 300 la 1 000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Potrivit Legii nr.207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Codul penal al Republicii Moldova s-a modificat și în sancțiunea alineatului (2) art.186 Cod penal, textul „de la 300 la 1 000 unități convenționale” s-a substituit cu textul „de la 650 la 1350 unități convenționale”. Iar la art.64 Cod penal la alineatul (2), textul „20 de lei” s-a substituit cu textul „50 de lei”, în ceea ce privește echivalentul unei unități convenționale de amendă.

În conformitate cu prevederile art.10 alin.(2) Cod penal „legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv. ”

Astfel, având în vedere că pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită anterior era mai blândă, instanța de fond corect a conchis a numi o pedeapsă conform sancțiunii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii.

Cu referire la argumentul recurentului, prin care se invocă că instanța de apel nu a luat în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat și consecințele survenite în urma săvârșirii infracțiunii, Colegiul penal menționează, că toate criteriile de individualizare a pedepsei enunțate la art.75 alin.(1) Cod penal, au fost pe deplin apreciate de către instanța de apel.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferită judecării, instanța de apel și-a motivat just soluție adoptată, s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia că recursul ordinar este neîntemeiat.

Referitor la invocarea recurentului a prevederilor art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, instanța de recurs punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, mai mult în recursul declarat nu se menționează încadrarea juridică care ar trebui aplicată la faptele săvârșite de inculpat, temeiul dat fiind indicat pur formal.

Totodată, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate și repetitive revendicările părții apărării formulate în cererea de recurs, în partea încasării din contul inculpatului

a sumei de 1 160 lei, contravaloarea a celor 580 kg de mere, dar și a contravalorii a peste 20 tone de mere, susținute de către partea vătămată în ședința instanței de apel, afirmațiile aduse în recurs fiind de ordin general și declarativ.

Respectiv, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că, potrivit statuărilor expuse de Curtea Europeană în hotărârile sale, aceasta a evidențiat cu titlul de principiu că, instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (*cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei, or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție (*cauza Bachowski vs. Polonia din 02.11.2010*).

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal constată că, în speța dedusă judecării, nu au fost identificate temeiuri legale de a interveni în soluția instanței de apel, întrucât aceasta este legală și motivată, iar recursul ordinar declarat de către avocatul Felișcan Victor în interesele părții vătămate SRL „Alvire-Sor, este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.art.431 alin.(1), 432 alin.(1), (2) pct. 4), alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Felișcan Victor în interesele părții vătămate SRL „Alvire-Sor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Morari Liviu* xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 23 iulie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac